Tef

Ustamız CEMAL NADİR GÜLER
Ondört yıl önce kaybetmiştik

Bu tüpün içindeki madde 4 önemli rol taşıyor !

1 - Uçmaz 2 - Çabuk erir
3 - Renksizdir. 4 - Her taraftan görülür... İşte bu çok mühim maddeyi yemeklerde mutlaka kullanınız. Çünkü bu madde bildiğiniz adi sudur... insan susuz yaşıyamaz zannedersem.

LASTİĞİNİZ SİZİ YOLDA BIRAKIYORSA

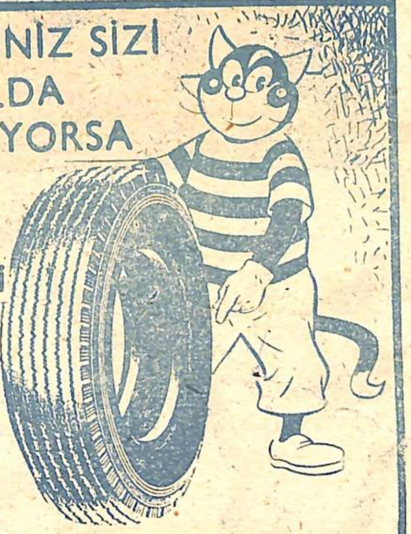

Siz lastiğinizi bize bırakıp gidin...

her tip lastiğe kaynak ve yama yapılır. Yedek lastik verilir, ayakkabı pençelenir, mest bulunur. Modern lastik ve Şki..

DİKKAT !

Her günkü gazetelerinizi şu gördüğünüz kutuya atarsanız, ben de sayenizde gazeteni okumuş olurum. AYRICA, her gazete gönderene böyle bir kutu hediye edilir.

Dünyanın en güzel gemisi... Vodresa Transatlantiği değil... Sefa Ünal'ın Hikâye kitabının adıdır.

Mevcudu her yerde bulunur.

SANKİ MEVSİMİN ÇİÇEKLERİ ONUN ODASINDA ÇÜNKÜ

Madam Hayganuş çiçeğe çok meraklıdır bütün çiçeklerinizi hiç düşünmeden Madam Hayganuşta yaptırabilirsiniz... Sun'i olduğu hiç belli olmaz

İŞ ADAMLARI DİKKAT!..

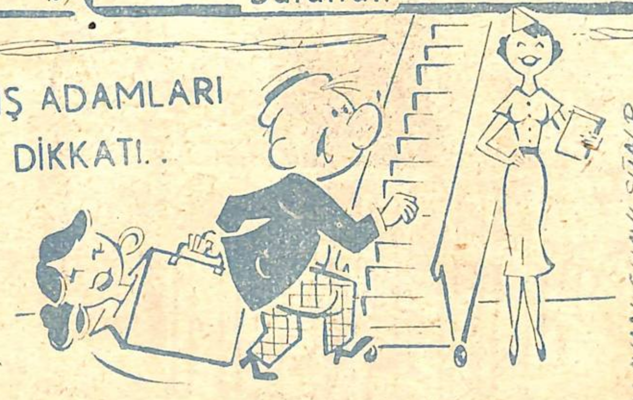

Bir tek biletle sekreterinizi de alarak ucuza seyahat ediniz. Bunu da size ASIM VİDALA LÜKS Bavul ve çantaları sağlar. her boyda kadının gireceği tipler mevcuttur. Marpuççular Katırzade han : 22

HAZIRLAYAN: SUAVİ SUALP

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 1 MART 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 37

Başyazı

EMİL GALİP SANDALCI

Tüneyeni mi, Yüklenenimi?

Heryerde öyledir ya. Fakat bizde bilhassa böyle. Herkes maddî manevî birşeyler yüklenmiş, taşıyor. Gerçi her toplumda kişi kendine göre bir yük payını sırtında götürür. Ancak, bu cânipte yükün dağıtımında kişilerin gücü nispetinde bir ölçünün kullanılması pek te ciddiye alınmaz. Bakarsınız, biri yükünün ağırlığı altında iki büklüm öteki, hani nerdeyse farkında bile değil. Tabiî bu arada az taşıyıp çok sızlanan, çok taşıyıp az konuşan ya da niye böyle oluyor?» diyebilmek hakkından haberi olmıyan çeşitli tipler var. Elbette insan oğulları bu konuda da türlü yönlerden ve açılardan düşünmüşler. Kâh aşırı kâh ortamsı fikirler ileri sürmüşler. Değişik görüşler ortaya koymuşlar. Hiç olmazsa, sosyal adalet, emek nispetine göre eşitlik, merdivenli vergi; kişinin ailesine mesleğine topluma, devlete karşı sorumluluğu gibi sözler etmişler.

Eh, bu türlü düşünce şartlarının bizde de yer aldığını kabul etmeliyiz.

Etmesine edelim ama, şu toplumumuzu şöyle tepeden bakıpda teferruata kaçmadan nasıl gördüğümüzü bir cümle ile özetlemek gerekse, dayanışmadan çok gelişigüzel birbirinin sırtına çıkdan, karşılıklı alıp verme, destek olmamış insanlardan müteşekkil bir toplum manzarası gösterdiğimizi itiraf etmek zorunda kalırız.

Meşhur atasözüne uyarak diyebilirsiniz ki «altta kalanın canı çıksın - zaten demeseniz de çıkıyor - sen bize en üstte oturandan haber ver. Kimdir?» Tereddüt etmeden deriz ki; o üstüste çıkmış insanların alt, orta ya da yukarı katlarından can havli ile fırlayıp, o günedek az ya da çok taşıdığı yükün omuzlarında bıraktığı uyuşukluğu ovuştura ovuştura toplum piramidinin sivri ucuna yerleşen politikacıdır. Şüphesiz, aralarında üçü - beşi - onu - ellisi öyle değildir. Fakat çoğunluğu böyledir.

Oysa, politikacı sıfatiyle taşıdıkları sorumluluğun gerçek hakkını verseler yer çekiminden kurtulmıya çalışan fezâ roketleri içinde imişcesine yamyassı olurlardı. Vermedikleri içindir ki toplumumuz içindeki yerleri ve faydaları sirk gösterilerinde rastladığımız insan piramidinin en üstündeki tek adamdan farksız olmaktadır.

Sözün kısası, bize gerekeni, toplumun tepesine tüneyeni değil, davâları, dertleri, meseleleri ile onu omuzlarına yüklenebilenidir.

Emil Galip SANDALCI

HAFTANIN HATLARI

BAŞBAKAN.... ...YARDIMCISI!..

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

KENDİLİĞİNDEN ÇÖZÜLÜR

Yabancı dil öğrenmek istiyen bir tanıdığım.

— Bekliyorum, demişti bana, iki yılda İngilizce, bir yılda İngilizce, altı ayda İngilizce derken bunu üç aya, iki aya, bir aya kadar indirecekler gibime geliyor... Ben de o zaman öğrenirim, daha kolay olur.

Yeni kurulan partilerden biri, Güven Partisi, ilk okul öğrenimini dört yıla, lise öğrenimini de iki yıla indirmeyi programına koymuş.

Ha gayret, öteki partiler de bu yarışa girerse, okutma seferberliği işi kolaylaşıverir; hele bütün okulları kaldıracak bir partiye kavuşacak olursak bu güçlük kendiliğinden çözülür.

DAHA KISASI...

«İnsan, gülen hayvandır.», «İnsan, konuşan hayvandır.», «İnsan düşünen hayvandır.» tanımlamalarına, sayın Burhan Felek, bir yenisini ekledi: «İnsan, acıkan hayvandır.»

Yalnız bu yeni tanımlamanın ötekilerden bir ayrımı var: İnsan güler, hayvan gülmez; insan konuşur, hayvan konuşmaz; insan düşünür, hayvan düşünmez... İnsan açıkır, hayvan acıkmaz. İşte bu olmadı.

Yoksa üstat, insanla hayvan arasında hiç bir ayırım olmadığını mı söylemek istiyor?

Böyle ise, bunun daha kısası vardı: «İnsan hayvandır.»

KİMİNLE YATSIN?

Son Amerikan Cumhurbaşkanlığı seçimi üstüne bir alay:

Seçimlerin son gecesi, kazanacağını yüzde yüz sayan Nixon, karısına:

— Bu gece Amerika Cumhurbaşkanı ile yatacaksın, demiş.

Az sonra radyo, Kennedy'nin kazandığını bildirince, Nixon'un karısı yatak odasının kapısından başını uzatmış, kocasına:

— Kennedy mi buraya gelecek, ben mi Beyaz Saray'a gideyim? diye sormuş.

Melih Cevdet ANDAY

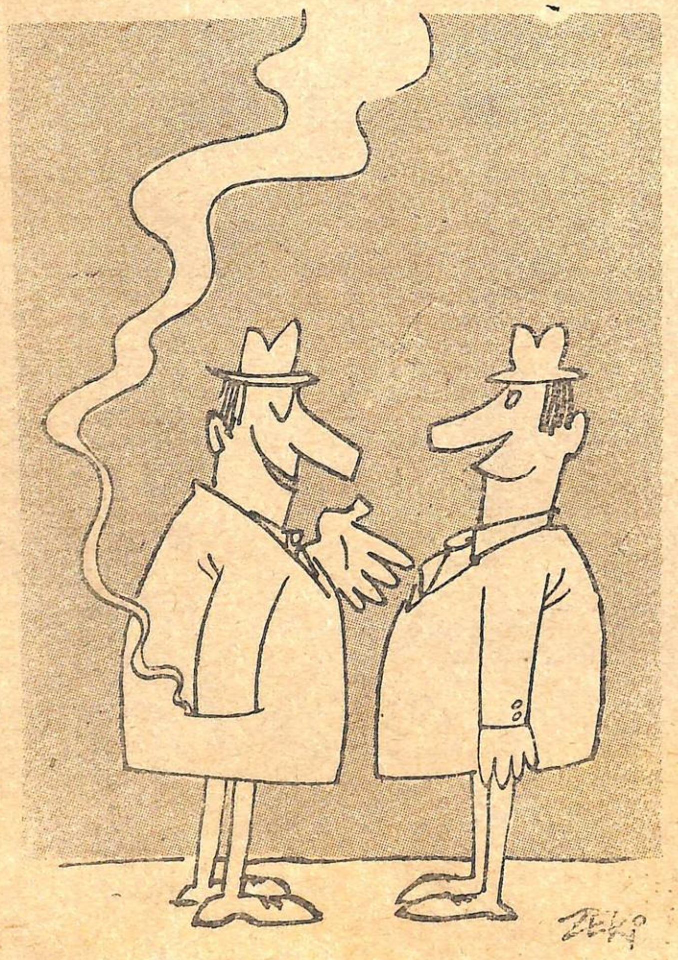

— BEN DE ORUÇLUYUM...

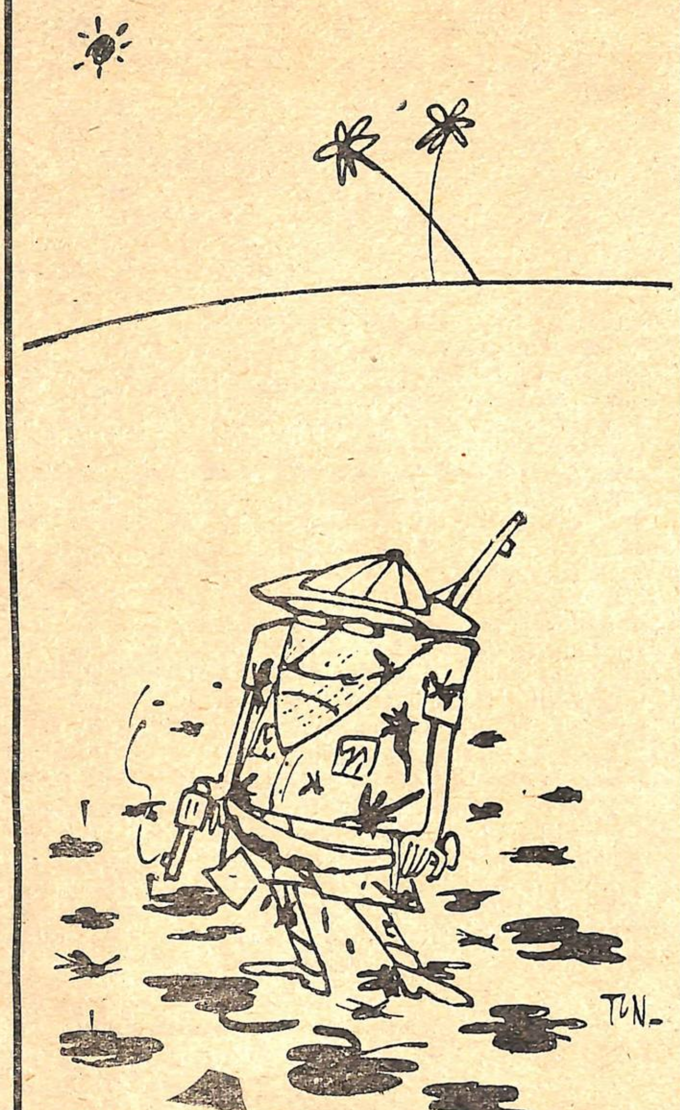

«BÜTÜN RENKLER AYNİ HIZLA KİRLENİYORDU. BİRİNCİLİĞİ BEYAZA VERDİLER»

Özdemir ASAF

ZİNCİRLEME

Bir fabrikatör İstanbul Belediyesine teklifte bulunmuş; Bu teklifinde sokak isimlerinin hiç olmazsa bir yıl süre ile kiralanmasını istemiş. Hattâ bulunduğu sokağa fabrikasının adı konursa elli bin lira verebileceğini de ilâve etmiş...

Nasıl olsa Türkiyede her mahallede iki üç milyoner var. Bu milyonerler işi sıraya bindirebilirler. Diyelim ki ilk önce - teklif kendilerinden geldiği için - bir yıl süre ile sokak adlarını fabrikatörler kiraladı. Ertesi yıl, sıraya bankalar girecek demektir. Ondan sonraki yıllarda da diğer müesseseler. Ve bu iş böylece uzayıp gidecek.. Biz de günün birinde, elimizde Diyojen'in Feneri, doğduğumuz yıldaki sokağın adını aramak üzere yollara döküleceğiz. Hele doğduğu seneyi bilmeyenlerin vay haline!..

İş bu kadarla da kalsa iyi. Bugün sokak isimlerinin kiralanmasını isteyenler, yarın mahallelerin adlarını, öbürgün semtlerin, daha sonra ilçe ve illerin, en sonunda da memleketin isminin kiralanmasını isteyebilirler. Hattâ iş bu hale geldikten sonra (Parayla değil mi bu!..) Deyip yurdun tapusunu da almaya kalkışamayacaklarına bize kim garanti eder?..

TORUN KAÇIK

"Ölürsem görmeden millette ümmit ettiğim feyzi,
Yazılsın mezarıma vatan mahzun, ben mahzun"

Diyen büyük vatan şairi Namık Kemal'in torunu, Hatice Selma Bolayır kendi isteği üzerine Türk vatandaşlığından çıkarılmış...

Bu mısrayı artık şöyle bir nazire yapmak lâzım:

«Ölürsem görmeden torunumda ümmit ettiğim feyzi,
Yazılsın mezarıma torun kaçık, ben mahzun...

Sayın okurlarıma, Ramazan münasebetiyle namaz ve niyazdan, oruç ve fıtratdan bahsedemiyeceğimden iftardan söz edeceğim. İftardan söz açarken de kendilerine Veli Efendizadeyi tanıtacağım. Veli Efendizade Bin sekiz yüz... Yok canım, Hazret hangi tarihte ve nerede doğmuş olursa olsun, bundan bize ne? Ben Veli Efendizadeyi şöyle tanıtayım:

Çağının milyarderiydi. Zengin olduğu kadar da eli açıktı, şakacıydı, eşe dosta yapmadık oyun bırakmazdı.

Bir Ramazan akşamı Rumeli ve Anadolu Kazaskerlerini iftara çağırdı, vekilharcına da emir verdi:

— İftar sofrasına iki tabak tere koy. Ben sana çıkışınca da şu cevabı verirsin.

Ve verilecek cevabı fısladı.

Akşam top atılınca Veli Efendizade Rumeli ve Anadolu Kazaskerlerini yemek odasına aldı, vekilharcına da çıkıştı:

— Bu ne tere bolluğu böyle? İki tabak tereye ne hacet vardı sanki?..

Vekilharç Efendisinin öğrettiği cevabı verdi.

— Çeşit olsun diye koydum efendim, biri Rumeli teresi, biri de Anadolu teresidir.

İşte Veli Efendizade böyle bir adamdı.

★★★

Ramazan gelecek, fakat tamburi Arif Ağaya tepsisi boş gelecekti. Arif Ağada metelik yoktu, ramazaniyelik hiç bir şey alamıyordu evine... İşte Ramazana birkaç gün kala kötü kötü düşünürken aklına Veli Efendizade geldi. Yufkayürekli ve eli açık bir zattı, ona giderse belki birkaç kuruş verirdi... Kalkıp gitti. Veli Efendizade Ramazan arifesinde bu gelişin sebebini derhal anladı. Tamburiyi karşısına aldı. Tamburunu zevkle dinledi, gece yalıda alakoydu...

Arif Ağa ertesi gün gitmek üzere izin istedi, Veli Efendizade bırakmadı. Tamburinin içi cız etti, çoluk çocuk evde açtı. Ama ümide kapılıp teselli buldu, herhalde Efendizade bolca bahşiş verecekti... Bir gün daha geçti, Ramazan girdi, ama Veli Efendizade Arif Ağayı bırakmıyor - du, Ağa yalıda âdeta mahpustu. Ne Efendi izin veriyordu gitmesine ne de o kaçabiliyordu, çünkü kapıcı Veli Efendizadeden kesin emir almıştı, Ağayı koyuvermiyordu.

Tanburi Arif Ağa bir gece Veli Efendizadeye yalvarıp yakardı, Efendizade yemini bastı:

— Bayramdan önce vallahi bir yere gidemezsin...

Koca Ramazan böyle geçti. Her akşam bir kuş sütü eksik iftar sofralarında Arif Ağanın içi kanağladı.

Nihayet Bayram geldi. Arif Ağa Bayram namazından sonra Veli Efendizadeyi etekledi:

— Müsaadenizle gideyim.

— Güle güle Arif Ağa.

Ne ihsan ne bahşiş... Ağa aşağı indi, cebinde kayık parası yok. Vekilharçtan istedi alamadı. Kâhyadan istedi, alamadı. Nihayet ayvazdan bir kayık parası koparıp evine gitti.

Evinin bulunduğu sokağa giren Arif Ağa, önce yanlış bir sokağa girdiğini sandı, önüne ardına, soluna dikkatli baktı. Sokak kendi sokağı idi, evler komşularının evleriydi, yalnız kendi evi yoktu...

« Allah Allah...» deye söylenerek bakkala girdi:

— Yahu benim ev ne oldu?

— İşte gördüğün gibi Ağa, ev yenilendi, boyandı, döşendi.

— Nasıl oldu bu iş?

— Ramazana iki gün kala bir konak ağası geldi, işçiler getirdi, evini boyattı, döşeyip dayattı...

Tanburi Arif Ağa işin içyüzünü anladı, hemen evine koştu Çoluk çocuğiyle sarmaş dolaş oldu.

Veli Efendizade, hem Ağanın evini döşetip dayatmış hem de bütün Ramazan çoluğunu çocuğunu yedirip içirmiş, hepsine bayramlık elbiseler yaptırmıştı.

Dikkat: Eski çağlarda böyle adamlar vardı ve bu ihsanlarını örtülü ödenekten yapmazlardı Veli Efendizadenin harcadığı, verdiği, yedirdiği para kendi parasıydı.

Selâmi İzzet SEDES

★

DESTUR

Neredeyse: «Oy, oy!..» Diye bir kedi kuyruğuna bile yapışacak kadar kendinden geçip kuyruklara kur yapan yeni partiler «Demokrat» sözünün kullanılmasının yasak edilmesi üzerine çeşit çeşit yollara başvuruyorlar. Bölükbaşı kuyrukları davet gezisine çıkıyor, diğer partiler temiz (!) demokratların önünde takla atıyorlar.

Fakat bir tanesi hepsinin pabucunu dama attı: Düstur Partisi. Bu parti baş harfleriyle anılınca tabiatiyle (D. P.) okunacak.

Gördünüz mü açıkgözlülüğü?..

KAHVE KARABORSAYA DÜŞTÜ *(Gazeteler)*

YAZISIZ

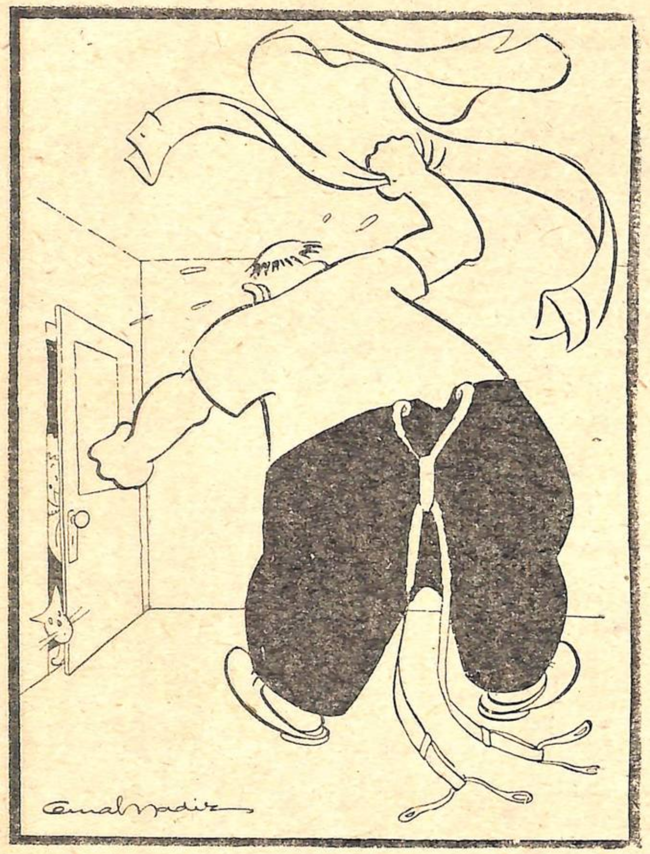

Son moda şikâyetlerden .

— Hay Allah cezasını versin, gömleğimin düğmesi gene koptu!.. Bu ne biçim demokrasi?.. Bu ne biçim hükûmet?.. Bu ne biçim idare?.. Bu ne biçim..

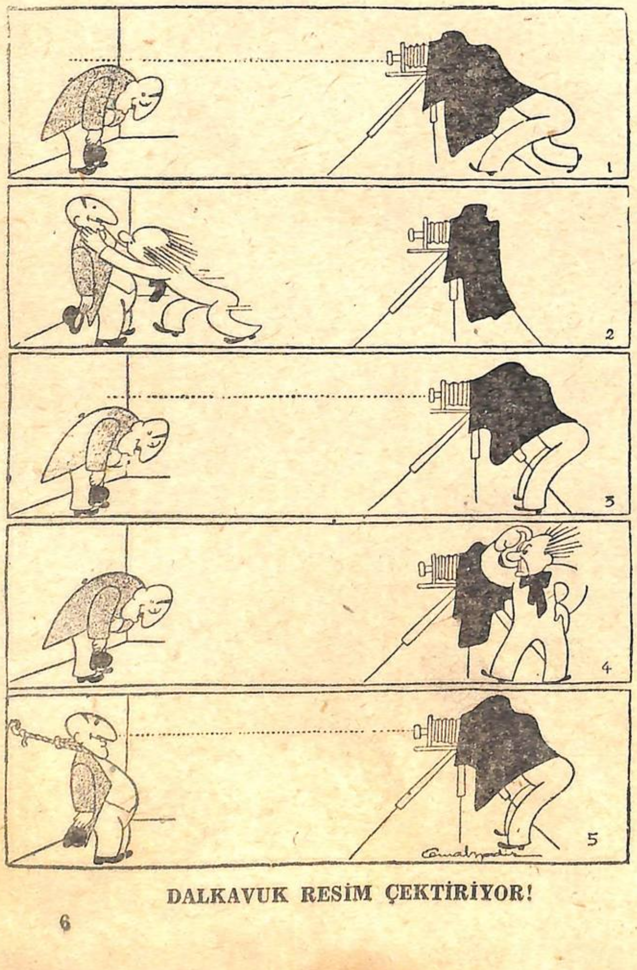

DALKAVUK RESİM ÇEKTİRİYOR!

Önce Cemal Nadir Vardı...

Türk karikatürünün büyük ustası Cemal Nadir Güler, 1902 .de Bursa'da doğdu. Geçim şartlarının yetersizliği yüzünden ufak yaşta çalışmağa başladı. Makineci çıraklığından tabelâcılığa, resim öğretmenliğine kadar çeşitli işler denedi. Bu arada karikatür yapmağa başladı. İlk karikatürü 1920 de "Diken» dergisinde çıktı.

Karikatüristliği meslek olarak seçmesi İstanbul'a gelip «Akşam" gazetesinde çalışması ile başladı. Daha sonra «Cumhuriyet" gazetesine geçti.

27 Şubat 1947 de teşhis edilemiyen bir hastalık sonucu hayata gözlerini yumdu.

★

1947 den sonra her yılın 27 Şubat'ı Türk karikatürünün bu acı kaybını hatırlatır.

Cemal Nadir, arkasında karikatür sanatını benimsemiş, sev miş bir okuyucu kütlesi ve Türk Karikatürünü en ileri, en yeni seviyeye ulaştıracak bir sa natçı kuşağı bıraktı. Bugün dün ya karikatürünün de usta ve tanınmış imzaları olan bu kuşak Cemal Nadir'in hazırladığı bir ortamda yetişti. Cemal Nadir, karikatürün toplum içinde ki önemini ortaya koydu, karikatürü günlük hayatımızın bir parçası haline getirdi.

Ondan önce Cem ve onun devrinde Sedat Nuri İleri sanat çı olarak daha usta, daha ileri idiler. Ama Cemal Nadir Türkiye'de karikatür sanatının halkta şuurlanan ilk sembolüdür. O kadar ki, karikatür kelimesi ile Cemal Nadir adı birbirinin çağırışımını yapan birer kavram ol du. Karikatür, Cemal Nadir'le birlikte halka maloldu. Bu bir sanatçı için en büyük mutluluk tur. Cemal Nadir bu mutluluğa eren sayılı kişilerden biridir.

Bugün olduğu gibi, yarın da yeni sanatçılar yetişecek, bir öncekileri aşacak... Ama bugün olduğu gibi, yarın da karikatür denildiği zaman eserlerinin eski mesine, geride kalmasına rağmen, Cemal Nadir adı Türk karikatürünün bir sembolü olarak **anılacak, ve ÖNCE CEMAL NADİR VARDI denecek**

★

TEF karikatüristlerinin «yaşlı (!), sayılanları onu tanımış, ilk denemelerini heyecanla ona götürmüş, onun öğrenciliğini yapmıştır.

Cemal Nadir, bu ortaokul lise çağındaki karikatür çizme heveslilerinin hepsi ile ayrı ayrı uğraşmış, yakın bir ilgi ile onla rın çabalarını değerlendirmiştir. Onun bu yönü, onu tanıyabilen bu sanatçı kuşağının en kıymet li anısıdır.

Hâtırası önünde hürmetle eğildiğimiz bu büyük karikatür ustamız için bu sahifeleri hazırlarken, son eserinin bugün Yassıada duruşmalarında yaşadığını, ondört yıl önce çizilen karikatürün ondört yılda eskimeme sine, Cemal Nadir yaşasaydı, ne kadar üzülürdü diye düşündük. Belki gene ondört yıl sonraya kalacak bir karikatür çizerdi.

TEF.

Son eseri :

R. P. — Psiko...
Meclis — Aman, aman, aman!..
— Korkmayın yahu psikoloji diyecektim!..

Yarattığı Tipler

Cemalnadir

"KOMŞUNUN TAVUĞU"

1902
1947

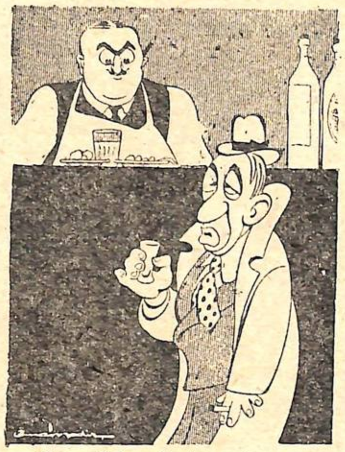

-of, oof! Günler de amma uzadı, bitmek tükenmek bilmiyor..
—Zo, zatınız da mebus namzedisiniz nedir?..

- Allaha şükür tehlikesiz bir yerdeyim...

- anne ağzına sürdüğün, o kırmızı şey karın doyururmu?
- Hayır doyurmaz ama tok gösterir!..

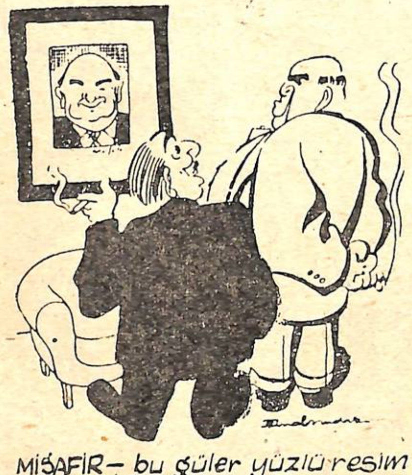

MİSAFİR— bu güler yüzlü resim sizin mi?
EV SAHİBİ - evet umum müdür olmazdan evvel ki resmim..

KIZ- kuru çeşmeler yıktırılacakmış...
ANNE- aman kızım yavaş oku baban duymasın melaklanır..

DEVLETLER HUKUKU

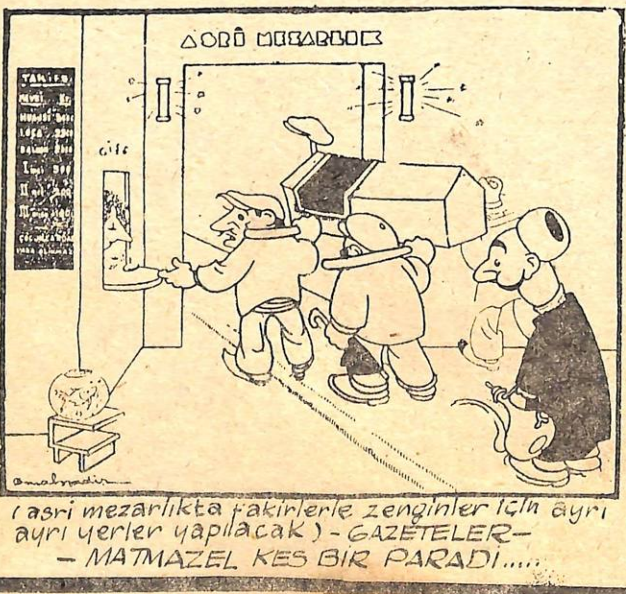

(asri mezarlıkta fakirlerle zenginler için ayrı ayrı yerler yapılacak) - GAZETELER—
— MATMAZEL KES BİR PARADİ.....

bir şey yapmak

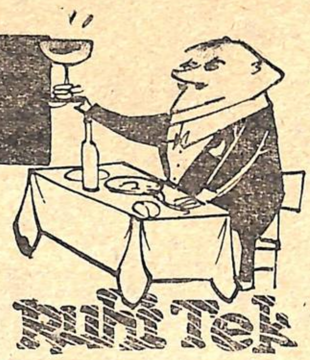

Adamın parası çoktu. Geliri kendiliğinden geliyor, hesabını kitabını bilmiyordu. Babası öyle bir düzen kurup öteki dünyaya gitmişti ki, kendisi işin başında bulunsa da bulunmasa da bir değişiklik olmuyordu. Para, para kazanıyor, harcadıkça çoğalıyordu. Ağa idi.. Onsekiz köy, iki kasaba toprağı onundu. Kasabaya arada sırada uğrar, İstanbul'da «yaşardı.» Onsekizköy ile iki kasaba halkı da kendisi için «yaşardı.»

Her zaman bal yense, baldan bıkılır. O da bu hayattan bıktı. Her akşam içki, her akşam kadınlar, her akşam kumar, her akşam her türlü rezalet... Bu hayattan usandığını Tepebaşında kafayı çekerken etrafındaki beş - on işe yaramaz adamına söyledi. Bunu duyan dalkavukları şaşırdılar:

— Bıktınız mı bu hayattan?

— Çok güzel bir şaka, bu...

— Sahi mi?

Adam kararlıydı.

— Evet, bıktım... Bık-tımmm..

Sesi ne kadar sert olursa olsun, alkol yavanlaştırmıştı.

— Yoksa, beyimi eğlendiremiyor muyuz?

— Hayır... O bakımdan aklınıza birşey gelmesin? Eğlenmesine eğleniyorum. İstediğimi bulup getiriyorsunuz, onunla sabahlıyorum.. Bu bakımdan sıkıntım yok... Sağolun..

— Birde köydeki kızları deneseniz... Hani değişiklik olur da

— Sıkılmam, o yönden değil... Bir şey.. Bir şey.. Nasıl anlatsam ki.. Bir ŞEY YAPMAK İSTİYORUM...

Açıkgöz dalkavuğun biri, masadan bir servis tabağını aldı, ve «adama» uzattı.

— Alın, kırın... Tabağı kırmakta bir ŞEY YAPMAKTIR... dedi. Adam yavan yavan güldü:

— Sersem.. Ben öyle bir şey yapmak istiyorum ki.. Ben bambaşka bir şey yapmak istiyorum. Bir şey yapmak istiyorum..

Dalkavuklardan hiç konuşmayanı söze karıştı:

— Hukuk tahsil ettiğinize göre, avukatlık yapın.. Bu da bir şey yapmaktır... Davâyı alır, onunla meşgul olursunuz..

— Hukuk... Davâ almak.. Bunları herkes yapar.. Ben...

—Bir şey yapmak istiyorsunuz, değil mi?

— Evet..

— Kitap yazın.. Köylünün hayat seviyesi nasıl yükseltilir konusunda...

— Pek komik... Ben bir şey yapmak istiyorum.. öyle bir şey ki.

Biri:

— Kolay.. Mâdem yapmak istiyorsunuz, bir inşaat şirketi kurun ev yapar, apartıman yaparsınız... Taksit taksit, daire daire satarsınız..

— Öyle şeyler yapmak istemiyorum... Ben bir şey...

Etraf türlü tekliflerde bulundu. Adam hiçbirini kabul etmedi Etrafdakiler, adamın yapacağı şeyi bulmaya çalışırken göbekleri çatlıyordu. Teklifleri, birer kulpla geri geliyordu.

Adam, birden bulmuşcası bağırdı.

— Ben, şey olamaz mıyım?..

— Ne...

Başka bir dalkavuk atıldı:

— Politikacı.

Başka bir dalkavuk sıçradı..

— Tamam... Evet ...Yalnız bunun için ne yapmalı..

— Hemen bir parti yapın...

Başka biri atıldı:

— Ulan parti yapılır mı.. Kurulur.. kurulur be...

— Farkeder mi yani...

Adam, gerine gerine konuşmaya başladı.

— Evet.. e-vet.. ben bir parti kurmalıyım..

Adamlarından biri:

— Kazşehirde garanti kazanırsınız.. Onsekiz köy iki kasaba reyi kâfi.. Oradan mebus seçilirsiniz.

Adam, gayet ciddî:

— O kolay.. Mebus olmaya olurum. Mesele o değil, öteki... Onu da niye olmıyayım yani... Hep iyi lâf ettiğimi söylersiniz.. Sonra kadınları da iyi idare ederim.. Eh, espiri de yaparım.. Nereye gitsem, komik geldi derler.. Suratım da fena değil.. İyi güler, iyi asar, iyi poz veririm.. Sonra köylülerin iflahını kesiyorum.. Parti kurarsam, gazeteler büyük büyük resmimi basar..

— Paranız var, bir gazete çıkarır, kendi gazetenizin birinci sahifesini boydan boya resminizle doldurursunuz..

— Evet, başyazıları ben yazarım.. Toplantılarda hep nükte yapar ahaliyi güldürürüm. Ulan bana bak, yarın kitapçıları dolaşın, Nasrettin Hoca kitabından birkaç tane alın..

— Efendim, bektaşi fıkraları da iyi güldürür. Biraz da tarihi fıkralar toplarız..

— Bu iş halledildi. Şimdi, nalları diken bir partinin oyları - nın üstüne oturmak lâzım..

— Evet..

— Bu iş gayet kolay, beyim.. Kuracağınız gazetede Yassıadadan az bahsedersiniz diğer partilere çullanırsınız, çarşaflı bir kadının sekiz kocayı nasıl bir arada idare ettiğine dair bir roman tefrika edersiniz. Gazetenin başlığını yeşille basarsınız, eli tesbihli, abdes ederken resminizi bastırırsınız boy boy...

— Ulan sersem, abdes ederken resim gazeteye konur mu...

— Sersem abdes alırken olmasın..

— Tamam, tamam öyle olsun..

— Daha ne yapmalıyım...

— Dedikodu propagandası yapar, önüne gelene çatarsın ki sizi yürekli adam sansınlar.. Sonra halka, bakın şimdi tümümüz bu.. İktira geçince ne olacağımız belli olmaz. Orasını Allah bilir.. dersin.

— O kolay..

— Öyleyse oldu be... Haydi arkadaşlar şerefe... Ben birşeyler yapmak istiyorum...

Ve rakı kadehlerini sonuna kadar içtiler... Adam biraz sonra masanın altına eğildi.. İçini boşaltıyordu.

Ve adam bir şey yaptı...

Ruhi TEK

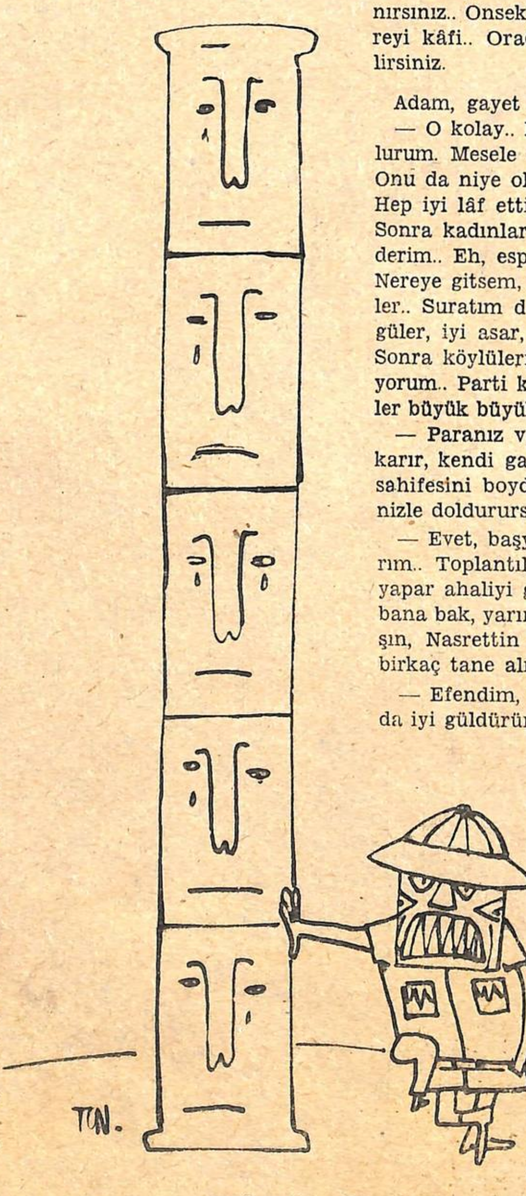

AFRİKA'DA DURUM...

HAYRET

Kar fırtınası, Newyork'u bir dağ köyü haline sokmuş. Bu müthiş kar sebebiyle şehirde ne yiyecek, ne içecek ve nede yakacak sıkıntısı çekiliyormuş... Hatta elektrik ve havagazı bile kesilmemiş...

Allah, Allah!.. Şu dünyada ne garip olaylar cereyan ediyor... Demek kar yağdığı zaman yiyecek, içecek, yakacak sıkıntısı çekilmezmiş, hattâ elektrik ve havagazı bile kesilmezmiş... Hayret!..

YERİNİ BULDU

Fidan boylu Bölükbaşı D. P. liler'i dâvet gezisine çıkmış...

Yıllardanberi iyi bir lider, iyi bir baş olamayan Bölükbaşı sonunda kuyruklara karıştı... Ne denir?.. Yerini buldu!..

CEMAL NADİR'İ ANARKEN

Yıl: 1946. Rahmetli Cemal Nadir Pakotel'de İbrahim Hoyi ile başbaşa yemek yemektedir. O sıralarda memleketimize gelen bir muhabir İbrahim Hoyi'nin tercümanlığı ile Cemal Nadir-den bir mülâkat talep eder. Cemal Nadir kırmaz. Muhabir konuşma sırasında İbrahim Hoyi-ye:

— Acaba üstat C. H. P. den mi, yoksa D. P. den mi? Diye sorar. İbrahim Hoyi suali Türkçeye çevirir, Cemal Nadir'in cevabı şu olur:

— Ben karikatüristim be birader...

Bu zarif espriyi Amerikalı yarım saat sonra anlar ve kahkahalarla güler...

GÖZLERİ AYDIN

Ramazan dolayısiyle takke satışı çok hızlanmış.. Ekonomik hayatımızda artık önemli bir canlılık var demektir.

Takke satıp, külâh kapmak isteyenlerin gözleri aydın!

TEPKİLİ HOCA

Artık rahatsız. Dünya ulusları gökyüzüne roketler fırlatıyor, füzeler atıyor, hava gemileri gönderiyorda biz boş mu duru - yoruz? Ne münasebet efendim. Biz bize benzeriz. Biz de kendimize uygun bir takım işler ederiz... Meselâ: Bir hoca teravih namazını yedi dakikada kıldırmak suretiyle rekor kırmış. Havanın fethi için rekor kırmağa çalışan uluslara bir nispet olmak üzere gazetelerimiz bu haberi bildirdiler. Yedi dakikada **teravih namazını kıldıran bu hocaya cemaat;** «Tepkili Hoca» adını takmış...

Yazımızın başında da söyledik ya; artık çok rahatsız:

Elalemin füzesi, roketi, hava gemisi daha bilmem nesi varsa bizimde «Tepkili Hoca» mız var..

EY AKIL EY MANTIK

Kayseri ve Yeşilhisar olaylarının duruşmasında sanık avukatları, Menderes'in o sıralarda grubdaki konuşmalarından kendi yönlerinden örnekler vererek, anayasayı ihlâl etmediğini iddia edip, beraatını istemişler...

Evet, bu düşük başı hiç, ama hiç anayasayı ihlâl etmemiştir. Esasında bütün suç, İsmet İnönünündür. Tren Himmetdede'ye geldiği zaman paşalığını unutup, makinistliğe kalkmış ve treni durdurmuştur. Üstelik kendi kendini tevkif etmiştir.

Bütün C. H. P. liler zabıta kuvvetlerinin dizlerine kapanıp:

— Ne olur, yalvarırız bizi coplarla dövün, yolumuzu kesin, insanlık haysiyetlerimizi ve gezi hürriyetimizi bombalayın. Diye çırpınmışlardır.

Düşüklerde bu kadar ricaya dayanamayıp, hatır için gerekeni yapmışlardır.

Ey akıl, ey mantık nerelerde gizleniyorsun?..

ADRES VERSE YA!..

Cinsi cazibesiyle erkekleri kırıp geçiren stirip - tiz üstadı bir dansöz, yarı çıplak bir fotoğrafiyle gazetelere aynen şu ilânı vermiş:

«Muhterem seyircilerimin, mübarek ramazan-ı şeriflerini tebrik eder, Ramazan ayı devamınca sahneye çıkmıyacağımı arzederim...»

Vah!.. Vah!.. Vah!.. Bari bulunduğu yerin adresini versey - di...

M. Samim AKAY

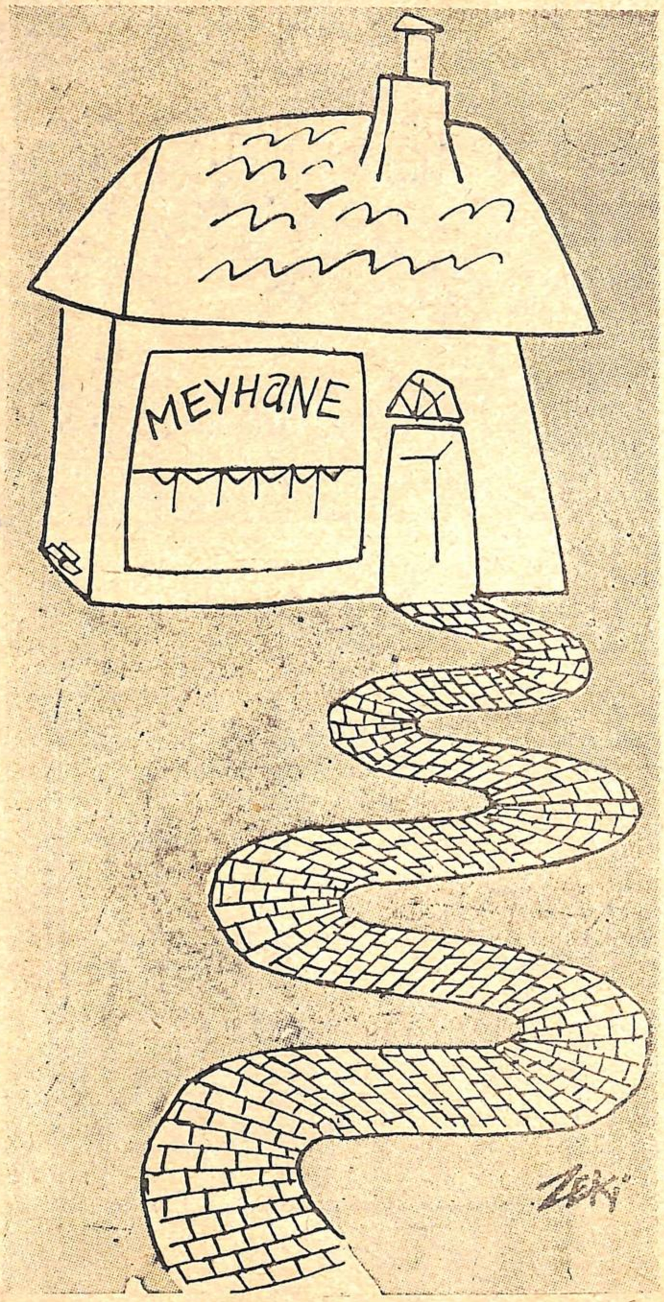

YAZISIZ

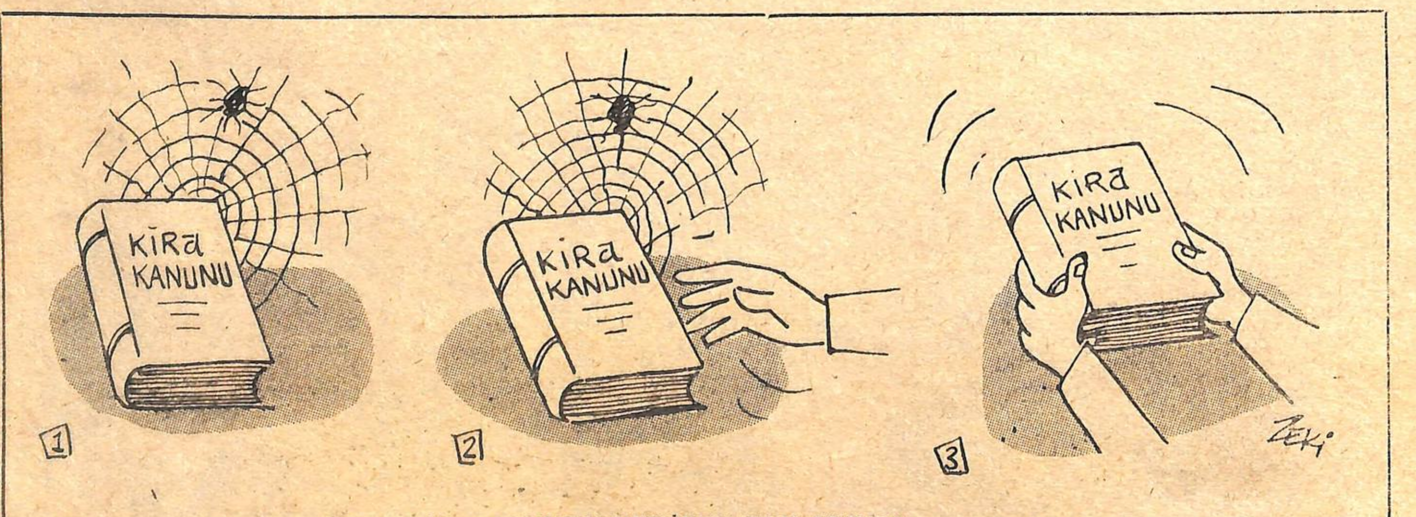

KİRA KANUNU YENİDEN ELE ALINDI *(Gazeteler)*

KUYRUKLAR KIRDAR'ın CENAZESİNİ İSTİSMAR ETTİ...
Bari Cenazemi Rahat bırakın!
olaylar ve yankıları
ALİ ULVİ
BEDRİ KORAMAN
FERRUH DOĞAN
HOŞ GELDİN
—Ooo... HOŞ GELDİN RAMAZAN!..
ENFLÂSYONU ÖNLEMEK İÇİN GELİRLER AYARLANACAK...
Ahmet Tahtakılıç
YEDEK ÖĞRETMEN
'DEMOKLES'in KILICI!..
DEMOKRASİ
SÖMÜRGECİ
Lumumba ÖLDÜRÜLDÜ...
VENÜS'e ROKET ATILDI...
Çapkın— Ben de gidebilir miyim ustad...
BELEDİYEYE GİDER
BELEDİYELERİN BORCU 1 MİLYARA YAKLAŞIYOR..
EVET!.. EĞİTİM İÇİN A dan Z ye kadar DEĞİŞTİRMELİ
'Bütçe Müzakeresi'
DÜNYA NAZİLERİ KONGRE YAPTI
Lumumba'nın ÖLDÜRÜLMESİNDE BİZLERİ ARATMAYAN BATILILARA TEBRİK ve TEŞEKKÜR TELGRAFI ÇEKİLMESİNE OYBİRLİĞİ İLE KARAR VERİLMİŞTİR.
SİYASİ FAALİYET BAŞLADI...
OY
SONUN BAŞLANGICI...

KUYRUKLAR KIRDAR'in CENAZESİNİ İSTİSMAR ETTİ...
Bari Cenazemi Rahat bırakın!

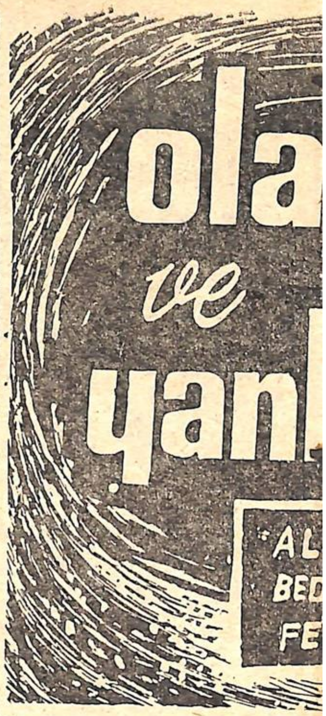
ola
ve
yan

ENFLÂSYONU ÖNLEMEK İÇİN GELİRLER AYARLANACAK...

Ahmet Tahtakılıç
YEDEK ÖĞRETMEN
"DEMOKLES'in KILICI!"

SÖMÜRGECİ

EVET!.. EĞİTİM İÇİN A dan Z ye kadar DEĞİŞTİRMELİ

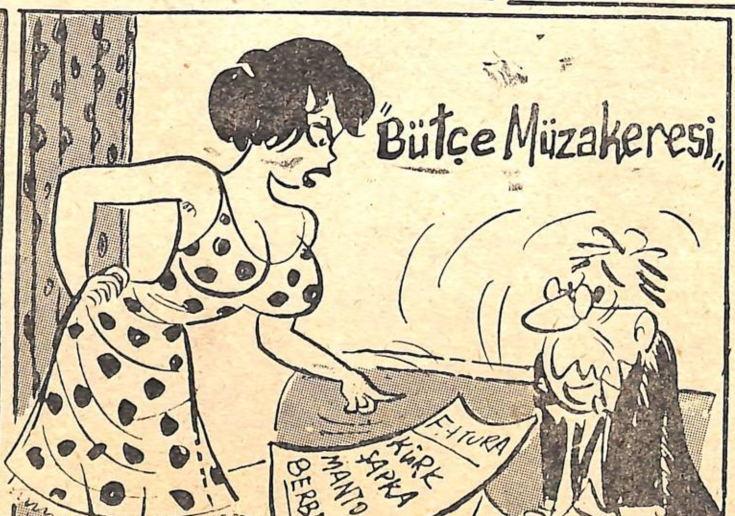
"Bütçe Müzakeresi"
FATURA
KÜRK
ŞAPKA
MANTO
BERBER

ylar
kıları
İ ULVİ
RI KORAMAN
RRUH DOĞAN

HOŞ GELDİN
—Ooo... HOŞ GELDİN RAMAZAN!..

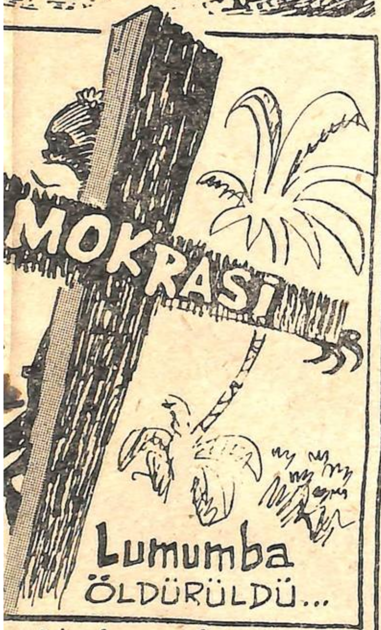
MOKRASİ
Lumumba
ÖLDÜRÜLDÜ...

ANAZİLERİ
GRE YAPTI
a'nın ÖLDÜRÜLMESİNDE
ARATMAYAN BATILILARA
ve TEŞEKKÜR
AFI ÇEKİLMESİNE
Gİ İLE KARAR
ŞTİR.

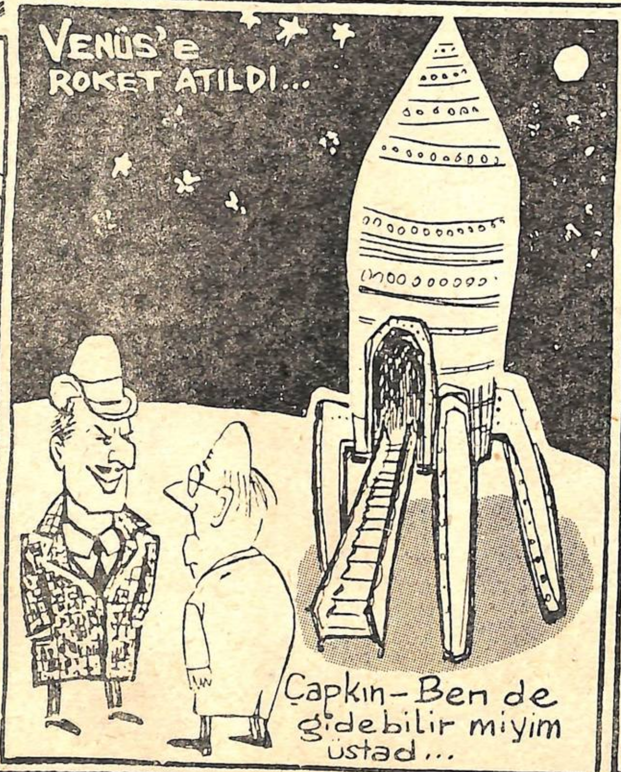
VENÜS'e
ROKET ATILDI...
Çapkın—Ben de
gidebilir miyim
üstad...

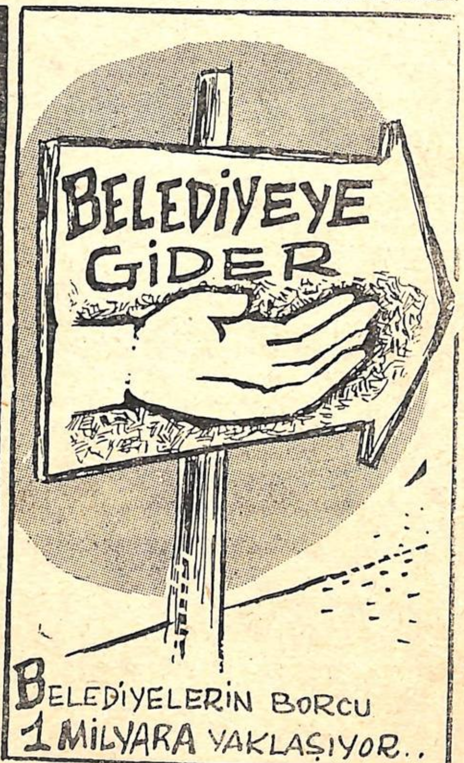
BELEDİYEYE
GİDER
BELEDİYELERİN BORCU
1 MİLYARA YAKLAŞIYOR..

SİYASİ FAALİYET BAŞLADI...
OY
SONUN BAŞLANGICI...

mark
twain

SON İSTİFAM

Washington, 2 Aralık
İstifa ettim. Gene de hükû-
et işleri yolunda. Tabii biraz
ksak. Meclisin istatistik encü-
ıeninde memurdum. İşten eli-
i çektim. Başka hükûmet me-
urlarının, hattâ ileri gelen
işilerin, kurul toplantılarında
krimi açık ve cesur bir şekil-
e söylememe engel oldukları-
ı, buna çalıştıklarını sezinli-
ordum. Durumumu, işimi ko-
ımak pahasına, kişiliğimi kü-
ük düşüremezdim. Resmen
ükûmet mensubu olduğum al-
ı günlük sürede başıma gelen-
eri aynen yazmağa kalkışsam,
ombul bir cilt dolar.

Beni istatistik encümenine
ekreter tayin etmişler ama, ya-
ıma, kendisiyle bilârdo oynı-
abileceğim bir yardımcı bile
ermemişlerdi. Kabine'ye men-
up kimselerde şahsıma karşı
irazcık saygı eseri sezinlesey-
im, dokunaklı halime rağmen
u işe katlanacaktım. Gel gör
i, şu ya da bu kısmın işlerin-
le biraz aksaklık farkedince,
erhal işimi bırakıyor, görevim
ereği, akla yatkın öğütlerimi
ermeğe davranıyordum. Buna
karşılık, hiçbir zaman hakkım
olan teşekkürü kazanamadım.
Asla... Sonunda, büyük bir iyi-
niyetle, bahriye bakanını gör-
meğe gittim.

— Bayım, dedim. Amiral Fa-
ragut'un, Avrupa'da, bir zevk
ve eğlence gezisinden gayrı bir
şeyle ilgilendiğini sanmam. İşini, bir kır gezisi gibi hafifsiyor. Bu, belki de keyifli bir şeydir. Zararsızdır. Fakat benim fikrim tamamen ayrı. Savaşmağa zamanı kalmıyorsa, onu geriye çağırın. İnsan gönlünü eğlemek için gezip dolaşırken, bütün bir filonun varlığı gerekmez. Böylesi pahalıya malolur. Aslında, donanma subaylarının eğlenmelerine, pahalıya çıkmıyan gezilerine karşı değilim. Ancak, bir sal kiralayıp, (Misisipi) nehri üzerinde dolaşmak varken...

İşte o ara bir fırtına koptu sandım. Sanki bir cinayet işlemiştim. Gene de oralı olmadım. Teklifimin ucuzluğunu, Cumhuriyet idaresine uygun bir sadelikte, güvenilir olduğunu tekrarladım. Rahat, sakin bir gezi için saldan daha elverişli bir taşıt aracı bulunamazdı. Bunu söyledim.

Bahriye bakanı, kim olduğumu sordu. Hükûmete mensup olduğumu bildirince, bu kez de sıfatımı sordu. Aynı hükûmetin üyeleri sayılırdık. Dolayısı ile, sorusu bir hayli garipti ama, bunu belirtmedim. Meclisin istatistik encümeninde sekreterlik gibi önemli bir işim ve yerim olduğunu açıklayınca, fırtına büsbütün azdı. Odayı terketmemi, bundan böyle sırf kendimi ilgilendiren konuda çalışmamı bildirdi. İlk düşündüğüm, onu yerinden almaktı ama, bundan caydım. Böyle bir şey, onunla beraber diğer hükûmet üyelerinin de işten el çekmelerini gerektirecekti.

Sonra Savunma Bakanını ziyaret ettim. Hükûmete mensubiyetimi öğreninceye kadar, beni odasına almaktan kaçındı. Önemli bir kişi olmasam, beni yanına sokmıyacakları muhakkaktı.

Kendisinden ateş istedim (sigara içiyordu). Sonra, General Lee ile birliklerinin, sözlü şartlarla sınırlanmış savunma taktiklerine ekliyecek bir husus olmadığını, ancak, düzlüklerde, Kızılderililere hücum tarzını beğenmediğimi söyledim. Askerî hareket çok dağınık yapılıyordu. Kızılderilileri bir araya toplamak, sonra da hepsini birden temizlemek gerekirdi. Bir Kızılderiliyi yanlış düşündüğüne inandırabilmek, ancak onu öldürmekle mümkün olabilirdi.

Öldürmekten hoşlanmıyorsa, teklif edebileceğim ikinci yol, sabun ve modern terbiye metodları idi. Sabun ve terbiye, gerçi öldürmek kadar çabuk tesir göstermez. Fakat devam ettikçe, tesiri de öldürücüdür.

Yarıyarıya öldürülmüş bir Kızılderili iyileşebilir ama, onu sabunla yıkarsanız, terbiye ederseniz, bundan kurtulamaz. Eninde sonunda can verir. Bahis konusu tedbir, onun vücudunu ve ruhunu yıkar, harap eder.

— Bayım, dedim. İnsanın kanını donduracak kadar dehşet verici tedbirlere başvurmanın zamanı gelmiştir. Düzlükleri yakıp kavuran tüm Kızılderilileri alfabe ve sabunla cezalandırın. Bunun sonunda kurtuluş yoktur.

Savunma Bakanı, kabine üyesi olup olmadığımı sordu. «Evet» dedim. Görevimi sordu. İstatistik encümeni sekreteri olduğumu bildirdim.

Hükûmete hakaretten dolayı beni hemen tevkif ettirdi. Günün devamınca özgürlüğümden yoksun kaldım.

Sonunda karar verdim. Çenemi tutacak, hükûmeti, becerebildiği kadar işleri yürütmekte serbest bırakacaktım. Fakat dünyada «ödev» diye bir kavram vardır. Vicdanımın sesine kulak vererek, Maliye Bakanını görmeye gittim.

— İsteğiniz nedir? diye sordu.

Sual çok anî gelmişti.

— Rom ve şekerli konyak, cevabını verdim.

— Bana söyliyecek bir şeyiniz varsa kısa kesin, dedi

Konuşmayı bu yola çevirdiğinden dolayı esef duyduğumu açıkladım. Bir bakıma bana hakaret etmiş oluyordu. Gene de aldırış etmedim. Konuya girdim. Raporunun çok uzun olduğunu belirtip, teferruatlı bir açıklamaya giriştim. Yersiz tafsilâtla doldurmuştu. Üslup şişirmeydi. İçinde tasvir, şiir, duygu yoktu. Kahraman ve entri-

YAZISIZ

kadan yoksundu. Böyle bir raporu hiç kimse okumıyacaktı. Bunu yayınlamaya kalkışması, ününü karalamaktan gayri bir şeye yaramıyacaktı. Edebî bir gelecek umuyorsa, eserlerinde daha titiz davranması gerekirdi. Fazla kuru tafsilâttan kaçınmalıydı.

Bazı eserlerin tutması, özel - likle şiirden ve kelime oyunlarından dolayı idi. Malî raporun içine yer yer serpiştireceği birkaç mısra, mânalı söz, yüzde yüz arttıracaktı.

Son derece nazik bir tavırla bunları söyledim. Gene de küplere bindi. Ötekilerden ileri gidip, benim bir «eşek» olduğumu yüzüme bağırdı. İşlerine karış - makta devam edersem, pencereden atmakla tehdit etti. Durum ve kişiliğimin gerektiği saygıyı görmezsem, şapkamı alıp git - mekten gayri yapacak bir işimin kalmadığını ekledim. Nitekim öyle yaptım.

Bakan, genç ve acemi bir yazardan farksızdı. Onlar da ilk eserlerini yayınladıkları zaman, kendilerini herkesten üstün gürürler. Onlara dert anlatamazsınız...

Hükûmet emrinde çalıştığım süre, ne zaman resmî bir teşebbüsde bulunsam, sonuç aynı oldu. Daima cansıkıcı bazı olaylar boy gösterdi. Oysa, bütün davranışlarım, yüksek devlet menfatlerini gözlemek, bu. yolda çabalamaktı, başka bir şey değil. Kırılan gururum, belki de bazı çıkışlar yapmamı zorunlu kıldı ama, Bahriye, Savunma ve Maliye Bakanlarının, beni iş- ten atmak için aralarında bir dolap çevirdikleri de yüzde yüz gerçekti.

Bütün bu zaman boyunca bir tek bakanlar toplantısına katıldım. Bu kadarı da bana yetti. Beyazev'in kapısındaki uşak, ilkin beni içeri sokmak istemez gibiydi. Öteki kabine üyelerinin gelip gelmediğini sorunca, geldiklerini söyledi ve beni içeri bıraktı. Hepsi ordaydılar. Fakat kimse bana oturacak yer göstermedi, buyur etmedi. Aşağılık bir asalakmışım gibi süzdüler. Başbakan.

— Kimsiniz efendim? diye sordu.

Kartımı uzattım: (Meclis istatistik encümeni sekreteri Sayın Mark Twain).. Sanki benden bahsedildiğini hiç duymamıştı. Şöyle bir baktı. O sırada, Maliye Bakanı konuştu:

— Bu adam, yazdığım malî raporda beyitler düzmemi, kelime oyunları yapmamı sağlık veren Allahın cezası eşektir, dedi.

Savunma Bakanı da atıldı:

— Bana da geldi. Kızılderili - lerden yarısını boğazlatmamı diğer yarısını da ölünceye kadar terbiye etmemi söylemişti. Delinin biri olduğu muhakkak.

Bahriye Bakanı da, onlardan geri kalmadı.

— Bu genci tanıyorum. Hafta içinde birkaç defa gelip, işim esnasında beni tâciz etti. Amiral Faragut'un, bir eğlence gezisi için bütün filoyu meşgul etmesini doğru bulmuyormuş. Sal ile bir geziden bahsediyor. Saçma, çılgınca bir şey tabiî...

Tabiî ben de susmadım.

— Baylar, dedim. Burada, resmî görevlerle ilgili tüm tasarı ve fikirlerimi gözden düşürmeği hedef tutan bir hava sezinliyorum. Bakanlar kurulu toplantısına da çağrıldım. Bu - nu haber alışım iyi bir talih eseri. Şimdilik herşeyi bırakalım. Öğrenmek istediğim, burada bir bakanlar kurulu toplantısının olup olmadığıdır...

Başkan, olduğunu söyledi.

— Şu halde, derhal işe başlıyalım, dedim. Her şahsın durumunu yermekle değerli zamanımızı harcamıyalım.

Bunun üzerine, Dışişleri Bakanı, nazik bir tavırla bana hitap etti:

— Siz yanılıyorsunuz, delikanlı. Meclis encümenlerinin sekreterleri, hükûmet üyesi sayılmazlar. Belki garibinize gidecek ama, Meclis kapıcı ve odacıları dahi hükûmet üyesi değildir. Za ten, sizin akıl ve fikirlerinizden yoksun kalmak zorundayız. Ancak, bundan bir felâket çıkacaksa da, siz elinizden geleni yaptınız. Bunu bilmek, teselliniz olsun. Hadi güle güle...

Bu nazik sözler, acılı kalbime teselli oldu. Çıktım. Fakat kendilerimi memleketleri uğruna adıyan gerçek insanlar, yorul - mak nedir bilmezler.

Meclis binasındaki ünüme henüz ulaşmış, bir hükûmet üyesi pozuyla ayaklarımı masama uzatmıştım ki, istatistik encü - meninden bir meclis üyesi pürhiddet çıkageldi.

— Bütün gün neredeydiniz? diye sordu.

Gerçi cevap vermek zorunda değildim ama, Bakanlar Kurulu toplantısında olduğumu söyle - dim.

— Allah Allah, diye şaştı. Orada ne işiniz olduğunu bilmek isterdim.

Durumu gözden geçirmek için gittiğimi, kendisinden bahset - mediğimi, yüreğinin rahat edebileceğini söyledim. Büsbütün çoştu. İstatistikle ilgili, bomba, yumurta, istiridye ve daha bilmem ne kabukları hakkındaki bir rapor suretini çıkartmak için üç gündür peşimde gezdiğini, nerede bulunduğumu kimsenin bilmediğini anlattı.

Bu kadarı çok fazlaydı doğ - rusu.

— Siz, dedim. Beni günde 6 dolara çalışacak mı sanıyorsunız? Bu fikirdeyseniz, istatistik encümenine başka bir sekreter bulmanızı tavsiye ederim. Ben, hiçbir partinin tutsağı değilim. Şeref kırıcı vazifenizi geri alınız. Ben ya hürriyet, ya ölüm taraftarıyım...

İşte o andan itibaren hükûmetle hiçbir ilişiğim kalmamıştı. Yüksek mevkiimin güçlüklerinden ve zevklerinden yoksundum artık. Fakat devlete çeşitli hizmetlerde bulunmuştum. Hemen bir hesap puslası çıkardım.

(Birleşik Amerika Hükûmetinin, Meclis encümeni sekreteri Sayın Mark Twain'e borcu, aşağıda belirtilmiştir:

	DOLAR
Savunma Bakanı ile istişare ücreti	50
Bahriye Bakanı ile istişare ücreti	50
Maliye Bakanı ile istişare ücreti	50
Bakanlar Kurulu ile istişare ücreti	Bedava
Mısır, Cezair, Cebelitarık, Kadiz yolu ile Kudüs'e gidiş - dönüş, seyahat yol masrafı, beher mili 20 sent hesabı ile 14000 mil için	2800
Meclis istatistik encümeni sekreter ma aşı, günde 6 dolar hesabı ile günlük ...	36
Toplamı	2986

Sekreterlik ücretim için 36 dolar gibi zavallı bir paradan gayri, elime metelik geçmedi. Maliye Bakanı, benimle sonuna kadar uğraşarak, öteki maddeleri bir kalemde çizmiş ve kenarına şu notu düşmüş: «Reddedilmiştir...»

Sonunda o korkunç an gelip çattı. Red muamelesi başlıyor.

(Lütfen sahifeyi çeviriniz.)

Sevgili TEF Okuyucusu

Sayın
Orgeneral
Cemal Gürsel
Devlet ve Hükûmet Başkanı

ANKARA

Son 10 yıl içinde köylünün oyunu toplamak için girişilen dinî istismar öylesine ileri gitmiştir ki Atatürk inkılâpları tamamen unutulmuş, köyde her hareket şeriat kanunlarına dayatılmıştır. Osmanlı İmparatorluğunun çökme devrinde görülen yobazca taassup yeniden hortlamıştır.

Netice olarak, köylü, Türklük yerine Müslümanlığı ile öğünür olmuştur.

Büyük Atatürk'ün anladığı mânada gençler olarak bu durumdan duyduğumuz üzüntü sonsuzdur. Bu İnkılâpların köy kalkınmasındaki rolü apaçıktır.

Buna paralel olarak, köylünün Sağlık, sosyal ve iktisadî sahada ilerlemesinde Yd. Sb. Öğ. lere tanınacak kanunî yetkilerin faydasına inanıyoruz.

27 Mayıs İnkılâbının ışığı altında çalışmakta olan Yd. Sb. Öğ. lerde köylü en şefkatli öncüyü bulmuştur. Yapmak istediğimiz her devrimci hareketde yobazca taassubun temsilcilerini karşımızda bulmaktayız.

Yd. Sb. Öğ. lere verilecek bir resmî elbise ve siz büyüğümüzün himayeleri memleket menfaatine atılmış adımlarınıza yeni bir başarı daha ekleyecektir. Buna inancımız vardır.

Bu suretle köy kalkınması daha da hızlanmış olacaktır.

Durumumuzla alâkalanılmasına emirlerinizi istirham eder bütün Yd. Sb. Öğ. arkadaşlarım adına hürmetlerimin kabulünü rica ederim.

Yd. Sb. Öğ. ler adına
Karakurt köyü Öğ.
Gürbüz Tüfekçi
21 Şubat 1961
(Pul)

Bu dilekçeyi gönderen

Gürbüz Tüfekçi'nin

Köyden notları

TEF de

Gelecek sayı başlıyoruz

— EV BULAMAMIŞSA NE YAPSIN!

CİNAYET YERİNDE

Şerif, yardımcısını bir cinayetin işlenmiş olduğu eve göndermişti. Aradan uzun zaman geçip de yardımcısı dönmeyince meraka kapıldı ve kalkıp oraya gitti. Evde, salonda bir koltukda uyuklıyan yardımcısından başka kimse yoktu.

Yerdeki bir kâğıtta, yardımcısının yazmış olduğu şu satırları okudu:

— Salon. Bir masa, üzerinde 1 şişe dolu... hayır, yarı yarıya dolu... şey, tamamen boş bir viski şişesi... Yerde, döner bir halı...

Bir bakıma, millet mahvoldu sayılır. Hükûmetle ilgimi kestim. Öteki memurlar, dilerlerse kölelikde devam etsinler. Bakanlıklarda yığınlarla memur - çalışır ki, Bakanlar kurulu toplantıları için kendilerine haber bile verilmez Hükûmetin sorumlu kişileri tarafından sanki onların hükûmetle ilgileri yokmuş gibi, savaş, maliye, tecim hakkında fikir ve kanaatları asla sorulmaz. Gene de, işlerinde hergün saatlerce çalı - şırlar. Millet için ne ölçüde önemli olduklarını bilirler. Bunu her halleri ile ortaya koyarlar.

Bir memur tanırım. Görevi, bir albüme günde sekiz, on kupür yapıştırmaktır. Bu işi de pek iyi kıvıramaz. Fakat elinden geldiğince yapar. Doğrusu yorucu, dimağ yıpratıcı, ezici bir iş bu. Oysa, bu görevine karşılık, yılda sadece 1800 dolar para alır. Zeki olduğundan, başka bir iş tutsa çok daha fazla para kazanır ama, bunu yapmaz. Kalbi, memleketi için çarpar. Yeryü - zünde içine gazete kupürü yapıştırılacak tek albüm kaldığı müddetçe, memleketine hizmet edecektir.

Hele bazı memurlar vardır ki, hiç işleri yoktur. Gene de sabırla beklerler. Tek, memlekete hizmet için bir fırsat çıksın diye. Bekledikleri süre, yılda kendilerine 2000 dolar para verilir. Bundan hazin bir şey düşünebilir misiniz?..

MARK TWAİN'den

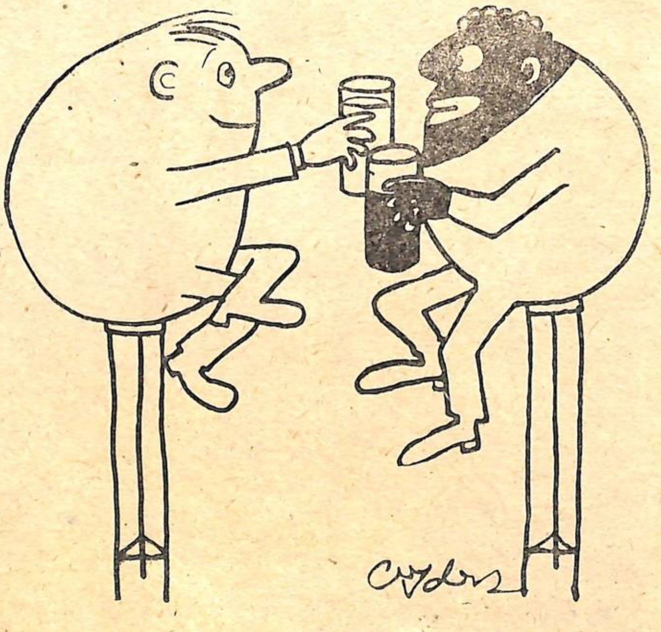

YAZISIZ

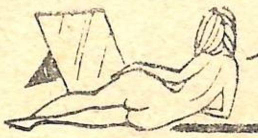

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan: SUAVİ SÜALP

Mahmut Feyzi Bahar

Aşk edebiyatının biricik temsilcisi olan üstat Mahmut Feyzi 1317 de Davutpaşa'da doğdu. Sülâlecek edip bir aileye mensup olan Mahmut Feyzi'nin dedesi III üncü Abdullah'ın hâtıratını yazan Molla kalemi idi. Babası ise Kütebaî umumî başyaveri Mahmut Kâmil beydi...

İşte böyle edebi bir sülâlenin oğlu olan Mahmut Feyzi İdadî ve Rüştiyeyi bitirdikten sonra Fransa'ya gitti. Orada Les Sience Romantik tahsil etti ve bu sırada «L'amour de Monmatre» «Matmazel Süreyya», «Des poul et des yumurta» denemelerini yazdı.

Mahmut Feyzi 30 yaşında İstanbul'a dönünce evlerinin yandığını ve babasının 150 likler arasında sürüldüğünü duyunca Beyoğlunda bir pansiyon tuttu ve onu meşhur eden «Beyoğlunda bir Kızoğlan Kız» romanını yazdı. Bu roman o zamanlarda çıkan İnşirah Gazetesinde yayınlandığı sırada bütün evde kalmış kızlar gazeteye hücum etti. Bir anda meşhur olan Mahmut Feyzi hemen diğer romanlarını döktürmeye başladı. Sırasıyla:

«Bostan Bekleyen Kız - Hüsran Damlası - Zavallı Rüstem, Seniha ve Meniha - Aşkımız Bir Kayıkta Battı - Yeşil Köşkün Hanımı - Ellerim Ellerinde» adlı romanlarını yazdı. Her yazdığı romanla hâdise yaratan üstad, kısa zamanda Kalamışta bir villâ yaptırdı. Burada denize bakarak şaheserlerini döktürdü.

Mahmut Feyzi'nin romanlarındaki erkek tipi, dazlak kafalı, siyah gözlü ve kaşlı, kısa boylu bir heriftir ki, kendini tasvir eder. Üstad bilhassa yatak ve sevişme sahnelerini çok hızlı yazar, çok kuvvetli bir üslûbu ve kolları vardı. Onu bilek güreşinde kimse yenemezdi. Daima siyah ceket, gri pantolon giyip, kırmızı papyon takardı. İçkilerden viskiyi çok içer, herkesle samimi olup «Sen» diye konuşur, borç aldığı parayı vermezdi. Ekseri akşamüstleri kalabalık yerlerde dolaşır, herkesin kendisine bakmasından hoşlanırdı. Hiç evlenmemiş olan üstad evine alıştırdığı kızlarla gönül eğlendirmekte pek usta idi. Hâlen en tanınmış ve çok okunan bir romancı olan üstad, her nedense edebiyat Antolojisine geçmemiştir. Şimdi size onun en meşhur romanı olan... **Yeşil Köşkün Hanımı»** adlı romanından çok mühim bir pasaj sunuyorum.

Yeşil Köşkün Hanımı'ndan

Gayet pahalı tül perdelerin harelerinden bir melâl damlası gibi süzülen bu ilâhi ışık hüzmesinin bir alaimisema denizi halinde, herhangi bir şekilde yıkadığı çarşaflar içinde bir yatak... Tombul baldırlarını ipek yorganın altında saklamaya çalışan bu ilâhi sarı saçlı acaba Nesrin Hanım mı?

Tekallüs etmiş birer ince kurşun kalem sinirliliği ile parmaklarıyla yine kendi kendine mırıldanan o kadın mı?..

Kemal... Kemal...

O ne?.. Evet o nedir? Nedir o?..

İşte siyah ceketinin yakalarını kaldırmış olan Kemal mi o?. Geliyor. Onu sevsin de. Sevsin onu.. Sevsinler onu. Kalın parmaklarıyla yırtsın markizden aldığı kombinezonunu... Ah! Leonardo'yu ressam yapan ilâhi aşkın temsilcisi Afrodit.. Çıplak ilâhelerin aşkına gelsin demek istiyorum. Gelsin. Ayakkabılarını paspasa silsin de gelsin...

Kara kaşlı adam Kemaldi. Artık son bir ücra şehvet gecesinde kalan bu kadını bir gece bütün erkekliğini toplayarak elde etmek...

Karyolada bir heykel gibi yatıyordu Nesrin. Nesrin sevgilini idare et.. Ben artık senin erkeğinim; sende benim dişim olsana demeli... Ah ümitsiz gecelerin mahvettiği aşkımız.. ye onu ye.. Birden nasıl olduysa olmuştu galiba. Nesrin elleriyle birer birer göğüslerine yorganı çekmeli miydi..

— Kemal.. Kemal.. Erkeğim benim.. Geldin mi?..

— Treni kaçırdımda. Amma da güzelsiniz bu gece hamfendi. Ah!.. Ah!.. Seni yemeli anam...

— Bu gece herşeyi unutalım Kemal.

— Unutalım yavrum.

— Bana yavrum deme emi.. Ben senin aşkının bebeğiyim. Bak, göz pınarlarımda damlasın Kemal.

— Heyhat bahtımın kadını.. Bu aşk ve kalp sahte bir yalan...

— Ne feci bir facia değil mi Aslan yârim Kemal?..

— Bana Kemal deme. Ben yine senin ilk tanıdığın Mahmut olayım... Sevimli aşkımsın sen benim..

— İyidir!..

— Seni bu gece son bir defa çok hızlı bir şekilde sevip 8,30 vapuruna yetişeceğim.

— Oh! Heyhat! Bu gece kal... Yatak bol...

Birden genç adam kadına sarıldı.. Ayışığının sonsuz hüzmeleri altında sevişen bu çiftin ilâhi aşkı ortalığı kapladı.

Saniyeler... dakikalar... Saatler... Aşk.. ebedi... ezeli ve sevgi...

Fakat o ne? Taaa asfalttan geçenlerin duyacağı bir silâh sesi! Tetik bir defa çekildi: Dan! dan! dan!

Kemal elleri arkasında, dalgın dalgın tetiğe basmıştı. Kan, ipekli jarse kombinezonu ile yatan Nesrin'in vücudunu bir çiçek gibi sararken, muttarit bir hıçkırık ile dudaklarıyla mırıldanan genç adam.

— Öldü, dedi; ben, bizzat, kendim öldürdüm onu... Nesrin öldü!..

Nesrin Is dead!

THE END

KULLANILACAK HALİ Mİ VAR

Bir zamanlar «Yezit» islâm âleminin en büyük liderlerinden biriydi. Adı önünde tüm müslümanlar huşu ile eğilirlerdi. Vaktaki Yezit islâmiyete ihanet etti; bundan sonra artık o mübarek adı hakaret anlamında kullanılmağa başlandı.

Netekim, 1950 de baştacı ettiğimiz, etrafında «tavaf» ile döndüğümüz «Demokrat - Demokrasi» sözlerinin bugün düşükler yüzünden ne hale geldiğini görüyorsunuz.

— Hadi oradan Demokrat!.. Demek yeteri kadar bir sövgü dili oldu.

Hükûmet de hiç olmazsa cihanşümul bir ünü olan bu kelimeyi kullandırmamakla en isabetli bir hareketini daha göstersin.

Çünkü «Demokrasi» düşükler zamanında öylesine sömürüldü, öylesine kullanıldı ki bugün kullanılacak hali kalmadı...

Basının çok sevilen mensubu Hergün Gazetesinin müessese müdürü arkadaşımız

MURAT KAYAHANLI'nın

vefatından dolayı kederli ailesinin, gazeteci arkadaşlarımızın üzüntüsünü paylaşır, başsağlığı dileriz.

TEF AİLESİ

MAHÇUP GENÇ

Annesi, kolejli kızına:

— Nişanlın çok mahcup bir genç galiba? dedi.

Kolejli kız:

— Mahçup da lâf mı? diye karşılık verdi. Böylesi görülmemiştir.

— Şu halde, ona biraz cesaret ver. Bazı erkekler kolay kolay açılamazlar. Kendilerine yol göstermek gerekir.

Kız, boynunu büktü ve:

— Hıh, dedi. Bunu da denedim. Dün gece salonda yalnız kalmıştık. Ben, divanda oturuyordum. Nişanlım ise, divana en uzak sandalyeyi seçmişti. Ona, bir genç kızın belinin çevresiyle bir erkeğin kolunun aynı uzunlukta olduğunu söyledim. Buna ne cevap verdi biliyor musun?

— Ne cevap verdi?

— Bir ip getir de, ölçelim, dedi...

SOSİS MESELESİ

Lokantanın patronu, şef garsonu çağırıp:

— 5 numaralı masada oturan müşteri hiçbir şey yemeden, hattâ kendisine servis yapılmasına meydan kalmadan çıkıp gitti. Bunun sebebi nedir? diye sordu.

Şef garson boynunu büktü:

— Doğrusu ben de bir şey anlıyamadım. Sosis istedi, «yok» dedim. Biraz beklerse, aldırabileceğimi ilâve ettim. Sonra da mutfağa gittim. O ara, sizin köpeğinizin kuyruğuna basmıştım. Köpek acı acı havladı. Dışarı çıkınca, bir de baktım müşteri gitmiş...

HİSSİ SEBEP

Yıllarca ortalığı kasıp kavuran bir hırsız, en sonunda yakalanmıştı. Duruşması yapıldı, hüküm giydi ve cezaevine gönderildi.

Tecrit kısmında, mahkûmlara mahsus elbiseyi giydirdiler. Cebindeki parayı aldıkları sırada:

— Bir ricam var, dedi. Şu bir dolarlık kâğıt parayı yanımda muhafaza etmem için müsaade buyrun...

Gösterdiği kâğıt para yıpranmış ve son derece eskiydi...

Vazifeli memur şaşırmıştı:

— İyi ama, burada bu bir doları ne yapacaksın? diye sordu.

Hırsız, gayet dokunaklı bir tavırla cevap verdi:

— Ricamın sebebi hissidir. Size gösterdiğim para, hayata atıldığım zaman ilk kazandığım, yani ilk çaldığım dolardır da, ondan...

SEBEBİ VARMIŞ...

Bir çiftçi, karısıyla beraber istasyona inmişti. Bilet gişesine yaklaştı.

— 3.10 treni gitti mi? diye sordu.

— Evet, çeyrek saat oluyor.

— Peki, 4.00 treninin gelmesine ne kadar zaman var?

— Eh, en azından 20 dakika...

— Ondan evvel başka yolcu treni gelir mi?

— Hayır.

— Yük katarı?

— Hayır...

— Ekspres, falân?..

— Hayır.

— Bundan eminsiniz ya?..

Gişedeki bilet memuru kızmıştı:

— Tabiî eminim, dedi. İşim bu. Ne kadar aceleniz olursa olsun, şehire ancak 4.00 treniyle inebilirsiniz.

Çiftçi, gülümsedi:

— Ben şehire inecek değilim ki, karımla beraber, hattın öbür tarafına geçeceğiz de, onun için soruyorum...

HESAP TAMAM

Karısını çok seviyordu ama, parayla ilgili konularda çok kayıtsız davranırdı. Uzun sürecek bir iş seyahatine çıkmıştı. Aybaşı gelip çatınca, karısından bir mektup aldı. Karısı: «Metelik yok. Ev sahibi kira için diretiyor. Para telle» diye yazmıştı.

Hemen cevap yazdı.

— Ben de parasızım. Binlerce öpücük. Ev sahibini idare ye çalış.

Aradan kısa bir zaman geçti. Karısından şu telgrafı aldı:

— Para için üzülme. Öpücüklerden bir kısmını ev sahibine verdim. Daha memnun oldu. Hesap tamam.

BASIN ŞEREF DİVANININ 10 NUMARALI TEBLİĞİ :

Avukat Burhan Güngör'ün başkanlığında toplanan Basın Şeref Divanı gündemindeki konuları incelemiş ve aşağıdaki tebliğin umumî efkâra duyurulmasını kararlaştırmıştır.

Eskişehir'de çıkan Porsuk Gazetesinin 18. Ocak. 1961 tarihli sayısında "İlk Öğretimde skandal» başlığı altında yayınlanan haber Eskişehir Öğretmenler Derneğinin şikâyeti üzerine incelenmiş bahis konusu haberin öğretmen zümresinin şeref ve haysiyetine karşı açık bir tecavüz mahiyeti taşıdığı tesbit edilmiş, Basın Ahlâk Yasasını ihlâl eden bu yayından dolayı Porsuk Gazetesi takbih olunmuştur.

DÜNYA Karikatürleri

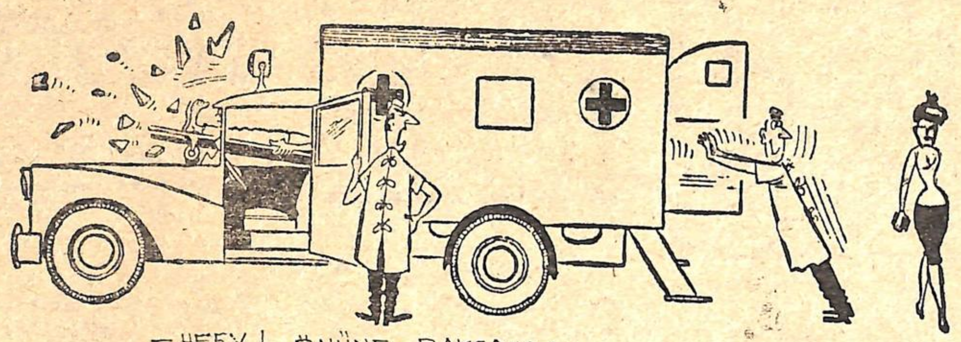

— HEEY! ÖNÜNE BAKSANA!

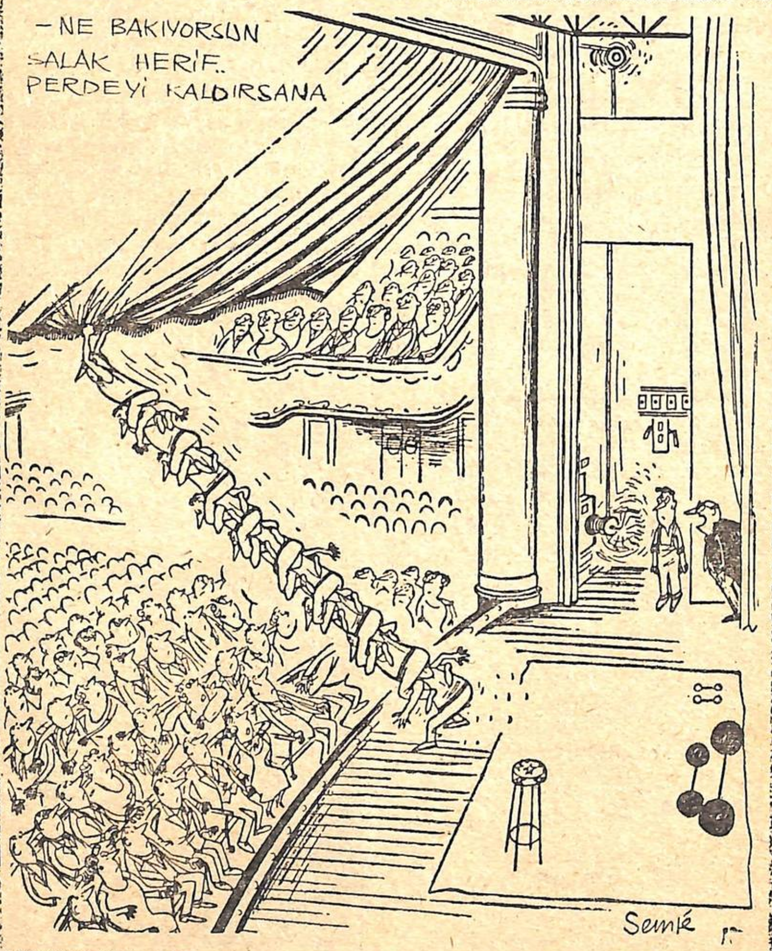

YAZISIZ

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'*in büyük romanı*

Tefrika No. 15

Aferin Liliş'e, akıllı kız... Gel gelelim buraya gelen kralların, artistlerin hiç birini kafesliyemedi. Benim de artık canıma tak dedi. Bunun üzerine katî olarak evlenmeye karar verdik. Nikâh muamelesine başladık, iki gün sonra nikâhımız vardı. Bu gece Liliş,

— Şekerim, dedi, nikâhta acele etmiyelim, sabır iyi şeydir.

Ulan, gene hangi bekâr kral memleketimize şeref verecek diye soruşturdum. Evet, doğru... Yarın bir kral daha geliyormuş. Anlaşıldı, bu gidişle evlenemiyeceğiz.

Birader, ben işte bunun için Cumhuriyetçiyim. Cumhuriyet gibi idare var mı? Cumhuriyete canım kurban. Bütün dünya Cumhuriyet olmadıkça, kızların bizimle evleneceği yok... Yeraltı sarayının direkleri gibi ortada dimdik kaldık...

Ben de derdimden gittim, içtim içtim... Cumhuriyetçiler Birliği diye bir cemiyet kurmak istiyorum. Ne dersiniz? Bütün dünya Cumhuriyet olmalı... Cumhuriyetimizin gayesi bu olmalı. Ve artık dışardan kral gibi, prenses gibi, milyoner oğlu gibi, sinema artisti gibi koca ithalini önlemeli... Memleketin içinde bir mal yetişiyorsa, ne diye dışardan ithal etmeli? Yerli sanayiimizin ve yerli kocaların himayesini istiyoruz!

Sarhoş geveze bağıra bağıra Muzaffer'in yanından uzaklaştı.

—İthalâtı önlemeli! yerli kocaları himaye etmeli!... Yaşasın Cumhuriyeeet!..

KISKANÇ KOCANIN HİKÂYESİ

Muzaffer sırnaşık sarhoştan yakasını kurtarınca hemen aşağı, büyük salona indi. İyice bunalmıştı. Haluk'u aramağa başladı. O renkli, o alacalı kalabalık arasında bir türlü arkadaşını bulamadı. Neden sonra onu gördü. Haluk, gerçekten çok güzel bir kızla dans ediyordu. Pistin kenarına giderek Halûk'a göründü. Haluk, arkadaşının beceriksizliğine canı sıkılmış, başını salladı.

Dansı bitirip güzel kızı bir dost topluluğu arasına bıraktıktan sonra Muzaffer'in yanına geldi.

— Neden yalnızsın diye sordu.

Muzaffer,

— Yahu, burası tımarhaneye benziyor, dedi, geldiğimden beri bir sürü insanlarla tanıştım, bir tane akıllısı yok...

Haluk,

— Sana akıllısı mı lâzımdı? diye alay etti, sen akıllı kolleksiyonu mu yapıyorsun? Sana ne birader, akıllı deli, her ne ise... İşte mevcudumuz burada. Sen kendi dalgana bak! halâ bir iş çıkaramadın mı?

— İşmişten vazgeçtim. Demin delinin biri yakama yapıştı «it halâtı menetmeli!» deyip duruyor. Elinden kurtuluncaya kadar akla karayı seçtim, ithalât dediği, dışardan gelen bekâr krallar, prensler, artistler, milyonerlermiş...

— Bildim, Liliş'in dalgametresi...

— Kızları, dışardan gelen koca adaylarının elinden kurtaramıyorlarmış...

— Doğrudur. Ama senin kızlarla bir işin yok... Şuraya bak be, kadın deryası... Kız meselesi başka. O bir endüstridir.

— Nedir, nedir?

— Endüstri diyorum. Kız endüstrisi vardır. Hiç duymadın mı? Kızları, zengin kocaya verecek gibi yetiştirmeye kız endüstrisi denir. Zengin koca ne demek kendine gel!... Kız, zengin kocayı tavladı mı hem kendi istikbali güneş gibi parlıyor, hem ailesinin. Onun için zengin koca adaylarına kız yetiştirme endüstrisi kurulmuştur. Burada gördüğün bütün kızlar, bu endüstrinin mahsulleri. Şunların duruşuna, oturuşuna, gülüşüne bak, ellerinin biçimine bak... Parmakları bile bir başka türlü bükülür. Mendil tutmak, etek tutmak başka. Bunlar kendiliğinden olur mu? Şunlardaki edaya bak, cilveye bak... Hey Allahım.

— Dediğin doğru. Ama ben bunları Allah vergisi sanırdım.

— Allah vergisi olsa, bütün kızlar böyle olur.

— Gerçekten öyle... Ben bu kızlara bakıp şaşardım «Hey Allahım» derdim, «Ulan bu kızlar bu cilve döktürmeyi kimden talim ederler?» Öyle ya kardeş, bacak bacak üstüne atışları bir başka, iskarpin topuğunu, cins arap kısrağının yer eşmesi gibi, sinirli sinirli vuruşları başka...

(Devamı var)

İLÂN TARİFEMİZ :
Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.
Dizildiği yer :
Hergün Ma basi

FİATI 1 LİRA

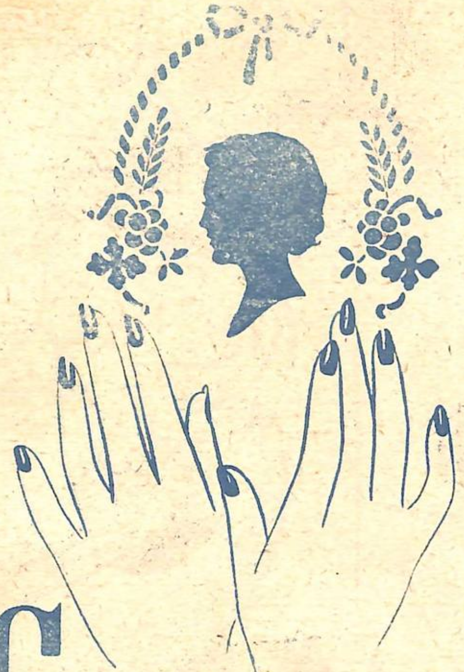

Güzel bir çehreye...
zarif ve yumuşak eller
yaraşır!

209

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

TANİN

1 MART ta ÇIKIYOR

★ **HABERDE**

★ Politikada

★ **Sosyal Konularda**

★ San'at ve Kültürde

★ **Karikatürde**

★ Sporda

ve HALK İÇİNDE

HALK İÇİN

HALKA HİZMET EDEN

en yetkili kalemler.

TANİN'de

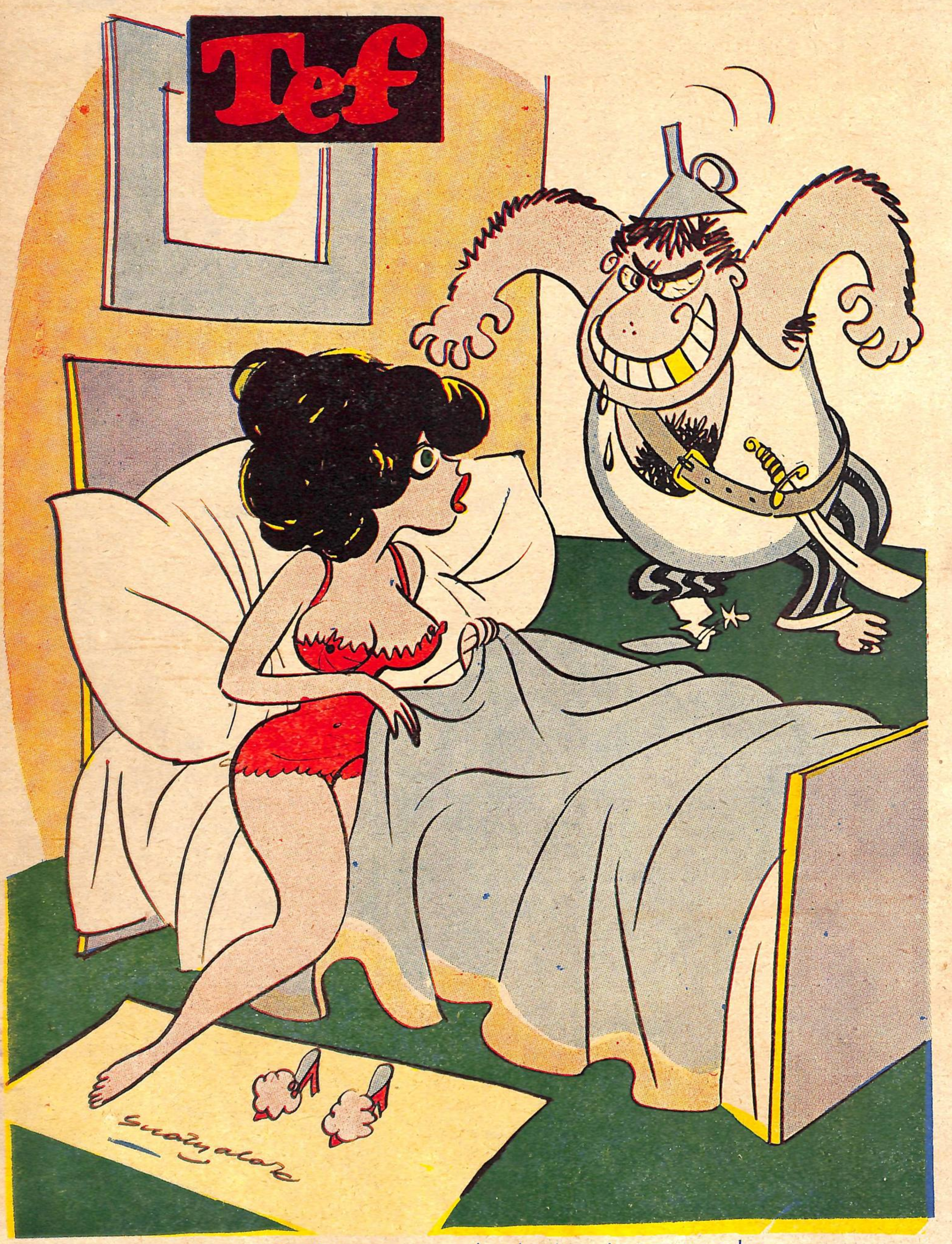

— "Seni deli gibi seviyorum !,, derdim de inanmazdın ...